

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України в Черкаській області

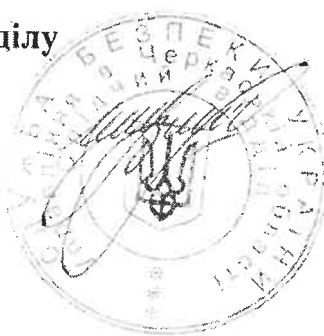
Слідчий відділвул. Гоголя, 240, м. Черкаси, 18000, тел. (0472) 37-92-44
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_chk@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001740**ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРУ ТА ВИКЛИК ДО СЛІДЧОГО**

Відповідно до статей 111-112, 135, 276-278 та глави 11 КПК України повідомляю, що 11.08.2023 у кримінальному провадженні № 22023250000000140 від 05.05.2023 складено письмове повідомлення про підозру громадянина України Сьомченкову Леоніду Володимировичу, 20.09.1960 р.н., громадянину України, уродженцю м. Донецьк, який зареєстрований та проживає за адресою: м. Донецьк, вул. Кедріна, б. 11, кв. 64, який проживає на тимчасово окупованій території України, у вчиненні злочинів, передбачених ч. 5 ст. 111-1, ч. 2 ст. 111 КК України.

Повний текст повідомлення про підозру опубліковано на офіційному Інтернет-сайті Офісу Генерального прокурора «<https://www.gp.gov.ua>».

Також згідно з статтями 133, 135 КПК України, Сьомченков Леонід Володимирович, 20.09.1960 р.н., викликається на 12:00 19.08.2023, 20.08.2023 та 21.08.2023 до старшого слідчого слідчого відділу УСБУ в Черкаській області старшого лейтенанта юстиції Чорної В.М. за адресою: м. Черкаси, вул. Гоголя, 240, для допиту як підозрюваного у кримінальному провадженні № 22023250000000140 від 05.05.2023. Наслідки та поважні причини неприбуття особи на виклик визначені статтях 138-139 КПК України.

Старший слідчий слідчого відділу
УСБУ в Черкаській області
старший лейтенант юстиції

Вікторія ЧОРНА

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України в Черкаській області

Слідчий відділ

вул. Гоголя, 240, м. Черкаси, 18000, тел. (0472) 37-92-44

www.ssu.gov.ua, e-mail: usbuchk@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001740

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

місто Черкаси

«11» серпня 2023 року

Старший слідчий слідчого відділу УСБУ в Черкаській області старший лейтенант юстиції Чорна Вікторія Миколаївна, розглянувши матеріали кримінального провадження № 22023250000000140, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань 05.05.2023 за ч. 5 ст. 111-1, ч. 2 ст. 111 КК України, -

ПОВІДОМИЛА:

Сьомченкову Леоніду Володимировичу,
20.09.1960 р.н., громадянину України, уродженцю
м. Донецьк, який зареєстрований та проживає за
адресою: м. Донецьк, вул. Кедріна, б. 11, кв. 64

про те, що стороною обвинувачення зібрано достатньо доказів для повідомлення йому про те, що він підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень (злочинів), передбачених ч. 5 ст. 111-1, ч. 2 ст. 111 КК України.

Згідно з Конституцією України Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про

неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить визначення агресії, встановлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Відповідно до ст. 42 Положення про закони і звичаї війни на суходолі IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18 жовтня 1907 року, ратифікованої Україною 24.08.1991, територія визнається окупованою якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника. Окупація поширюється лише на ту територію, де така влада встановлена і здатна виконувати свої функції.

У березні - квітні 2014 року в м. Донецьк та інших населених пунктах Донецької області розпочалася збройна агресія російської федерації (далі – рф) шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств рф, організації та підтримки діяльності, направленої на окупацію Донецької області та порушення територіальної цілісності України.

В окремих містах та районах Донецької області всупереч законодавству України 06 квітня 2014 року проведено незаконний референдум з питання «Про підтримку акту про державну самостійність Донецької народної республіки», за результатами якого 07.04.2014 проголошено створення незаконного псевдодержавного утворення «донецька народна республіка» (далі - «днр»).

Близько 5 години ранку 24.02.2022 військовослужбовці зс рф шляхом збройної агресії із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Запорізькій, Київській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин указаної території.

24.02.2022 Указом Президента України № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» через військову агресію рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено в Україні воєнний стан із 05 години

30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб. Зазначений Указ затверджений прийнятим Верховною Радою України Законом України від 24.02.2022 № 2102-IX.

У подальшому дія воєнного стану в Україні неодноразово продовжувалась. Таким чином з 24.02.2022 по 18.11.2023 в Україні діє правовий режим воєнного стану.

В результаті вищезазначених подій значна кількість території та населених пунктів Донецької області протягом квітня-вересня 2014 року опинилась під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань рф, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, російської федерації на території Донецької області так званої «днр», які Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, Постановою Верховної Ради України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» № 254-VIII від 17.03.2015, Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» № 1680-VII від 16.09.2014, Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією, затвердженого Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 309 від 22.12.2022, визнані тимчасово окупованими територіями, а органи державної та місцевої влади України та бюджетні установи, згідно з Постановою Кабінету Міністрів України № 595 від 07.11.2014, припинили свою діяльність на вказаних територіях та переміщені на підконтрольну органам державної влади України територію.

У період з 2014 року по теперішній час місто Донецьк було захоплено військовослужбовцями зс рф і воно знаходиться під тимчасовою окупацією держави-агресора, що визначено Постановою Верховної Ради України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» № 254-VIII від 17.03.2015 та Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» № 1680-VII від 16.09.2014.

Відповідно до п. 7 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована рф територія України (далі – тимчасово окупована територія) – це частини території України, в межах яких збройні формування рф та окупаційна адміністрація рф встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування рф встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації рф.

Відповідно до Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована російською федерацією територія України (тимчасово окупована

територія) - це частини території України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування російської федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації російської федерації.

Окупаційна адміністрація російської федерації - сукупність державних органів і структур російської федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних російській федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Представниками рф на тимчасово окупованій території Донецької області 2014 року і по теперішній час створено підпорядковану, керовану та фінансовану російською федерацією окупаційну адміністрацію, в яку входять органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованою територією України. При цьому, представники підконтрольних російській федерації самопроголошених органів узурпували виконання владних функцій держави на тимчасово окупованій території Донецької області, здійснювали підбір кадрів для зайняття посад в незаконних самопроголошених органах, у тому числі із числа громадян України, які на той час перебували на вказаній тимчасово окупованій території. Кінцевою метою окупаційних органів, є інтеграція та подальше незаконне включення захопленої частини суверенної держави Україна до складу російської федерації.

Зокрема, постановою ради міністрів «днр» від 10.01.2015 року № 1-36 створено «министерство строительства и жилищно-коммунального хозяйства днр». Згідно з постановою ради міністрів «днр» від 17.12.2016 року № 13-36 структурними підрозділами міністерства є департаменти, самостійні відділи та сектори по напрямках діяльності міністерства.

Так, в структурі «министерства строительства и жилищно-коммунального хозяйства днр» діє «департамент территориального развития министерства строительства и жилищно-коммунального хозяйства днр», який є структурною одиницею незаконного органу влади, створеного на тимчасово окупованій території.

Сьомченков Л.В., являючись громадянином України, фактично проживаючи на території м. Донецьк, будучи достеменно проінформованим та розуміючи факт захоплення м. Донецьк збройними силами рф, усвідомлюючи, що суверенітет України поширюється на всю її територію, Україна є унітарною державою, а територія України в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною, будучи обізнаною про те, що м. Донецьк є невід'ємною складовою частиною України, порядок утворення органів виконавчої влади

регулюється виключно Конституцією України та законами України, перебуваючи в 2022 році в м. Донецьк, діючи умисно, всупереч інтересам держави Україна, її суверенітету та територіальній цілісності, з ідеологічних та корисливих мотивів, підтримуючи воєнну агресію РФ на території України, добровільно, без фізичного примусу, погроз вбивством чи застосуванням насильства щодо нього чи членів його родини у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 25.05.2022 зайняв посаду у незаконному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території м. Донецька, в окупаційній адміністрації держави-агресора, а саме посаду т.зв. «директора департаменту територіального розвитку міністерства строительства и жилищно-коммунального хозяйства днр» (м. Донецьк, вул. Університетська, 13).

Посада «директора департаменту територіального розвитку міністерства строительства и жилищно-коммунального хозяйства днр» в структурі «міністерства строительства и жилищно-коммунального хозяйства днр» пов'язана із виконанням наступних організаційно-розпорядчих функцій:

- здійснення керівництва департаментом, забезпечення виконання покладених на департамент задач, створення належних умов праці в департаменті;

- розподіл обов'язків між працівниками департаменту та контроль за їх роботою;

- узгодження технічних завдань на проектні та розвідувальні роботи з будівництва капітальних об'єктів, що фінансуються з республіканського бюджету;

- здійснення контролю за виконанням укладених державних контрактів та угод на виконання робіт із проектування, будівництва та реконструкції об'єктів капітального будівництва, за якими міністерство є головним розпорядником бюджетних коштів;

- узагальнення практики та проведення аналізу застосування законодавства, внесення пропозицій щодо вдосконалення законодавства у встановленій сфері діяльності;

- контроль за виконанням профільних рішень міністерства;

- розробка та реалізація заходів щодо розвитку інноваційних процесів, впровадження енергозберігаючих та нових технологій, матеріалів та виробів у будівництві, промисловості будівельних матеріалів, містобудуванні, житлово-комунальному комплексі;

- організація в установленому порядку роботи з науково-технічного та економічного співробітництва, у тому числі з іноземними та міжнародними організаціями;

- розробка, реалізація заходів щодо розвитку житлового будівництва, іпотечного житлового кредитування;

- організація роботи з органами державної влади щодо фінансування об'єктів капітального будівництва;

- здійснення підготовки та узгодження схем територіального планування, розгляд пропозицій щодо внесення змін до схем територіального планування донецької народної республіки;

- видання у межах компетенції дозволів на будівництво об'єктів капітального будівництва регіонального значення на земельних ділянках, на які не поширюється дія містобудівного регламенту або для яких не встановлюється містобудівний регламент, об'єктів капітального будівництва регіонального значення, при розміщенні яких допускається вилучення, у тому числі шляхом викупу, земельних ділянок;

- здійснення підготовки та узгодження схем територіального планування, розгляд пропозиції щодо внесення змін до схем територіального планування донецької народної республіки, підготовка висновки про доцільність підготовки внесення змін.

Таким чином, громадянин України Сьомченков Леонід Володимирович, 20.09.1960 року народження, підозрюється у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих функцій у незаконному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Крім того, громадянин України Сьомченков Л.В., умисно на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, інформаційній та економічній безпеці в період не пізніше з 25.05.2022 по теперішній час, перебуваючи у м. Донецьк, по вул. Університетській, 13, займаючи посаду «директора департаменту територіального розвитку министерства строительства и жилищно-коммунального хозяйства днр», реалізуючи свій злочинний умисел діючи умисно та виконуючи покладені на нього організаційно-розпорядчі функції, вказівки і розпорядження представників окупаційної адміністрації російської федерації в окупованому м. Донецьк, бажаючи проявити себе та довести свою лояльність і відданість окупаційній владі держави-агресора, нехтуючи своїм конституційним обов'язком щодо захисту прав та інтересів громади, безпосередньо приймав участь у загальному управлінні незаконного органу влади, надавав безпосередню допомогу в проведенні підривної діяльності проти України представникам держави-агресора – рф у встановленні та підтриманні їх незаконної влади на тимчасово окупованій території, в тому числі: незаконно реалізовував політику російської федерації на тимчасово окупованій території України, для впровадження наративів окупаційної влади визначав пріоритети роботи, затверджував інструкції підлеглим, приймав рішення щодо розподілу коштів між ними, підписував документи та надавав обов'язкові для виконання підлеглими працівниками вказівки, і тим самим виконував організаційно-

розпорядчі функції у створеному на тимчасово окупованій території м. Донецьк у незаконному органі влади, сам факт існування якого та здійснення діяльності по забезпеченню його безперешкодного функціонування підриває основи національної безпеки України, конституційний лад, шкодить суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України.

Допомога Сьомченкова Л.В. представникам іноземної держави призвела до забезпечення сталого та належного функціонування незаконно створених органів влади та посилила заходи тимчасової окупації.

Таким чином, громадянин України Сьомченков Леонід Володимирович, 20.09.1960 року народження, підозрюється у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості України, шляхом надання іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчиненому в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

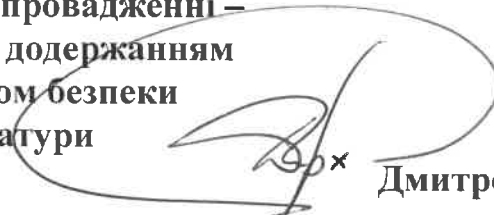
Старший слідчий слідчого відділу
УСБУ в Черкаській області
старший лейтенант юстиції

Вікторія ЧОРНА

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор у кримінальному провадженні –
прокурор відділу нагляду за додержанням
законів регіональним органом безпеки
Черкаської обласної прокуратури

Дмитро ПАРХОМЕНКО

Відповідно до ст. 277 КПК України підозрюваному Сьомченкову Л.В. роз'яснені його процесуальні права і обов'язки, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

1. Підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 цього Кодексу, повідомлено про підозру, особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, або особа, щодо якої складено повідомлення про підозру, однак його не вручено їй внаслідок невстановлення місцезнаходження особи, проте вжито заходів для вручення у спосіб, передбачений цим Кодексом для вручення повідомлень.

2. Обвинуваченим (підсудним) є особа, обвинувальний акт щодо якої переданий до суду в порядку, передбаченому статтею 291 цього Кодексу.

3. Підозрюваний, обвинувачений має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що

охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

4. Обвинувачений також має право:

1) брати участь під час судового розгляду у допиті свідків обвинувачення або вимагати їхнього допиту, а також вимагати виклику і допиту свідків захисту на тих самих умовах, що й свідків обвинувачення;

2) збирати і подавати суду докази;

3) висловлювати в судовому засіданні свою думку щодо клопотань інших учасників судового провадження;

4) виступати в судових дебатах;

5) ознайомлюватися з журналом судового засідання та технічним записом судового процесу, які йому зобов'язані надати уповноважені працівники суду, і подавати щодо них свої зауваження;

6) оскаржувати в установленому цим Кодексом порядку судові рішення та ініціювати їх перегляд, знати про подані на них апеляційні та касаційні скарги, заяви про їх перегляд, подавати на них заперечення.

5. Підозрюваний, обвинувачений мають також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

6. Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

7. Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

8. Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошено та роз'яснено.

Підозрюваний:

(підпис, ініціали, прізвище)

«___» год. «___» хв. «___» _____ 2023 року

**Старший слідчий слідчого відділу
Управління СБ України в Черкаській області
старший лейтенант юстиції**

Вікторія ЧОРНА

**КОРІНЕЦЬ ПОВІСТКИ ПРО
ВИКЛИК**

Повістка на ім'я гр-на (ки)
Сьомченкова Леоніда
Володимировича,
20.09.1960 р.н.
про явку 19.08.2023, 20.08.2023,
21.08.2023 о 12 год. 00 хв. до
старшого слідчого слідчого
відділу Управління СБ України
в Черкаській області Чорної
В.М. (м. Черкаси, вул. Гоголя
240) для вручення
повідомлення про підозру і
допиту як підозрюваного у
кримінальному провадженні
№ 22023250000000140

ОТРИМАВ(ЛА)

Повістку про виклик вручила
Ст. слідчий Чорна В.М.

«___» _____ 20__ року

**СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
УПРАВЛІННЯ В ЧЕРКАСЬКІЙ ОБЛАСТІ**

Слідчий відділ
м. Черкаси, вул. Гоголя, 240 ☎ 37-92-44

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Гр-нин Сьомченков Леонід Володимирович, 20.09.1960 р.н

який зареєстрований (мешкає) за адресою: м. Донецьк, вул. Кедріна, б.
11, кв. 64, відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 Вам необхідно з'явитися
19.08.2023, 20.08.2023, 21.08.2023 о 12 год. 00 хв. до старшого слідчого
слідчого відділу Управління СБ України в Черкаській області Чорної
В.М. (м. Черкаси, вул. Гоголя 240)

для вручення повідомлення про підозру і допиту як підозрюваного у
кримінальному провадженні №22023250000000140

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:
 - 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
 - 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
 - 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
 - 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
 - 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
 - 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
 - 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
 - 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Старший слідчий слідчого відділу
УСБУ в Черкаській області
старший лейтенант юстиції
11.08.2023 м.п.

Вікторія ЧОРНА

Стаття 121. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження

1. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження, - це витрати обвинуваченого, підозрюваного, до якого не застосовано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, його захисника, представника потерпілого, пов'язані з переїздом до іншого населеного пункту, наймання житла, виплатою добових (у разі переїзду до іншого населеного пункту), а також втрачений заробіток чи витрати у зв'язку із відривом від звичайних занять.

Компенсація за втрачений заробіток обчислюється пропорційно від розміру середньомісячного заробітку, а компенсація за відрив від звичайних занять - пропорційно від розміру мінімальної заробітної плати.

2. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження підозрюваного, обвинуваченого, він несе самостійно.

3. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження захисника, несе підозрюваний, обвинувачений.

4. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження представника, несе особа, яку він представляє.

5. Граничний розмір компенсації за судовим рішенням витрат, пов'язаних із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 122. Витрати, пов'язані із залученням потерпілих, свідків, спеціалістів, перекладачів та експертів

1. Витрати, пов'язані із залученням свідків, спеціалістів, перекладачів та експертів, несе сторона кримінального провадження, яка заявила клопотання про виклик свідків, залучила спеціаліста, перекладача чи експерта, крім випадків, встановлених цим Кодексом.

2. Витрати, пов'язані із участю потерпілих у кримінальному провадженні, залученням та участю перекладачів для перекладу показань підозрюваного, обвинуваченого, потерпілого, цивільного позивача та цивільного відповідача, здійснюються за рахунок коштів Державного бюджету України в порядку, передбаченому Кабінетом Міністрів України. Залучення стороною обвинувачення експертів спеціалізованих державних установ, а також проведення експертизи за дорученням слідчого судді або суду здійснюється за рахунок коштів, які цільовим призначенням виділяються цим установам з Державного бюджету України.

3. Потерпілим, цивільним позивачам, свідкам оплачуються проїзд, наймання житла та добові (у разі переїзду до іншого населеного пункту), а також компенсація за втрачений заробіток чи відрив від звичайних занять.

Компенсація за втрачений заробіток обчислюється пропорційно від розміру середньомісячного заробітку, а компенсація за відрив від звичайних занять - пропорційно від розміру мінімальної заробітної плати.

4. Експертам, спеціалістам, перекладачам оплачуються проїзд, а також добові в разі переїзду до іншого населеного пункту. Експертам, спеціалістам і перекладачам повинна бути сплачена винагорода за виконану роботу, якщо це не є їх службовим обов'язком.

5. Граничний розмір компенсації витрат, пов'язаних із залученням потерпілих, свідків, спеціалістів та експертів, встановлюється Кабінетом Міністрів України

(відмітка про прибуття особи для проведення процесуальної дії)

(прізвище, ініціали, посада та підпис слідчого)